

ஆச்சார்ய சிஷ்ய நிஷ்டை

1, திருமழிசையாழ்வார்,

திருமழிசையாழ்வார் தான் இருக்கிறவீடத்திலே ஒரு வயதான பெண்மனி தினமும் வந்து கைநங்காயம் பண்ணுகிற திசையைப் பார்த்து உவந்தவுள்ளத்தராய், உனக்கு வேண்டுவதை கேளாய் ஒரு வரப்பிரதாநம் பண்ணுகிறோம் என, அவளும் தேவரீர் க்ருபையாலே எனக்கு இருக்கிற முதுகு கூனலை போக்கவேணும் என, ஆழ்வாரும் குளிரக்கடாக்ஷித்தருள அவளும் இவரது கடாக்ஷத்தாலே யௌவநையாய்(இளமை) வேதஸ்தீயைப்போலே அதிலுந்தரையாக இருக்கும் இவளைக் கண்ட பல்லவராயனும் தனக்குப் பத்னியாக வேணுமென்னு ப்ராத்திக்க அவளும் அநுகூலித்து அவனுடனே அதிமாநுஷமான போகநங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்க அரசனும் தனக்கு இதுமாதிரி இளமையை வேண்ட, அவளும் உன்னிடத்திலே தினமும் வந்து போகிற ஆழ்வாரது சிஷ்யரான கணிகண்ணரை வேண்டவும் என அரசனும் கணிகண்ணரை அழைத்து உனது ஆழ்வாரை இங்கு அழைத்துக்கொண்டு வாரும் என கணிகண்ணனும் ஆழ்வார் ஒருவர் இடத்துக்கும் எழுந்தருளமாட்டார் என அப்படியாகில் தன்னைப் பார்த்து நீர் ஒரு கவிபாடவேண்டும் என்று சொல்ல எம்பெருமானை தவிர மானிடம் பாடும் கவிஅல்லன் என்று கணிகண்ணன் சொல்ல அப்படியாகில் நம் ராஜ்யத்தை வீட்டு போம் என கணிகண்ணனும் ஆழ்வாரிடம் விண்ணப்பம் செய்து இவ்வீடத்தை வீட்டு விடைகொள்ளுகிறேன் என்று ஆழ்வாரிடம் சொல்ல ஆழ்வாரும் நீர்போகிறாகில் நானும் கிளம்புகிறேன் என்று திருவெ:கா பெருமாள் திருமுன்பே எழுந்தருளி ” கணிகண்ணன் போகின்றான் காமநுபூந்கச்சி மணிவண்ணை நீ கிடக்க வேண்டா துணிவுடைய செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன் பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிகொள்” என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பம் செய்ய பெருமாளும் அவர் சொன்னவண்ணை செய்து ஆழ்வாருடை பின்னே எழுந்தருள அத்தேசத்தில் ஆலயநங்களில் தேவதைகளும் பின்தொடர்ந்து சென்றதால் காஞ்சி மாநகர் பொழிவிழந்து மிகவும் வாடி அழகழிந்து நீளிராவாய் நீண்டதால்” அரசனும்மந்தரீகளும் திருமழிசையாழ்வார் கணிகண்ணன் திருவடிகளில் விழுந்து மண்ணிப்பு கேட்ட பிறகே ஆழ்வாரும் கணிகண்ணனும் ஊர் திரும்பினார்கள். ஆழ்வாரும் பெருமாளிடம் ”கணிகண்ணன் போக்கொழிந்தான் காமநுபூந் கச்சி மணிவண்ணை நீ கிடக்கவேண்டும் – துணிவுடைய செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயுமுன்றன் பைநாகப்பாயை விரித்துக்கொள்” என்று விண்ணப்பம் செய்ய ஆழ்வாருடைய விண்ணப்பத்தை பெருமாளும் செவியாய்த்தார். எனவே பெருமாளுக்கு ”சொன்னவண்ணம்செய்தபெருமாள் ”என பெயர் நிலைப்பெற்றது.

2மதுரகவியாழ்வார்,

2) மதுரகவியாழ்வார் என்ற ப்ராமண உத்தமர் வடதிவ்யதேச யாத்ரை சென்ற போது ஒரு நாள் இரவு ஓர் பேரொளியைத் தென்திசையில் கண்டார், அந்த ஒளி வந்த திசையை நோக்கி பயணமானார், இறுதியில் அவருடைய திவருவவதார ஸ்தலமருகில் திருக்குருகூரில் இருந்து வருகிற ஒளியைப் பார்த்து ஆதிநாதன் திருக்கோயிலில் உள்ள புளியமரத்தில் இருந்து வருவதைக் கண்டார், புளியமரத்தின் பொந்தில் குழந்தைகண்முடியிருப்பதைக்கண்ட மதுரகவிஆழ்வார் ஒரு கல்லைத்துாக்கி குழந்தை முன்பு போட்டார் அது கேட்டுத் திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப் பார்த்தருள ஸ்ரீ மதுரகவிகளும் இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இல்லையோ? என்று அறியக்கடவோம் என்று அவரைக்குறித்து

”செத்தத்தின் வயிற்றிலே சிறியது பிறந்தால் என்ன செய்யும்” என்று கேட்க அந்தக்குழந்தையாகிய நம்மாழ்வார் அதைத்தின்று அங்கே கிடக்கும் என்று சொல்ல இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருப்பார் இம்மஹாநுபாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணும் என்று நம்மாழ்வாரையே தெய்வமாக கருதி வேறொன்றும் நானறியேன் என்று ஆழ்வாரைத்தவிர வேறெதுவும் தெரியாதவராய் நம்மாழ்வார்க்கு ப்ரதம சிஷ்யராக மதுகவியாழ்வார் இருந்தார், நம்மாழ்வாரும் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளிப் பஞ்சஸமஸ்காரமும் ப்ரஸாதித்தருளி நாம் பகவதநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாகச்சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும் என்று அருளிச்செய்தருளினார்,
 நம்மாழ்வாரையே தெய்வமாகக் கொண்டு மதுரகவியாழ்வார் ஆச்சார்ய நிஷ்டையில் சிறந்து விளங்கினார்,

3,மணக்கால்நம்பி,

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தன்னுடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாரிடம் தனக்கு பேரன் பிறப்பார் அவர்க்கு யமுனைத்துறைவன் என்ற திருநாமிட்டு மூதாதருடைய குலசொத்தான பெரியபெருமானை காட்டிக்கொடுக்கவும் என்று கூறிவரும் வேளையில் திருப்பேரன் அவதரிக்கும் முன்பே உய்யக்கொண்டார்க்கு இறுதி காலம் நெறுங்க அவர் தன்னுடைய சிஷ்யரான மணக்கால் நம்பியிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து பரமபதித்தார், மணக்கால்நம்பியும் ஆளவந்தாரைக்காண வேணுமென்று பேராசையோடே இருந்தார், ஆனால் ஆளவந்தாரோ பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபோகத்திலே ஸுகமே எழுந்தருளியிருந்தார், அவ்விடம் ராஜசபையாகையாலே கட்டுங்காவலுமாயிருந்ததால் மணக்கால்நம்பியால் நேரிடையாக அரசவைக்கு புகுந்து ஆளவந்தாரைக் காணமுடியாமையாலே அவரது திருமடப்பள்ளிக்குள் புகுந்து தளிகை சமைக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவரைப்பார்த்து ஆளவந்தார் விரும்பி அமுது செய்யுங்கறியமுது என்? என்று கேட்டருள அவர்களும் தூதுளை என்று சொல்ல அவரும் ஆறுமாதம் தொடர்ந்து கொடுத்து வர எந்த விசாரமும் இல்லாமையாலே நாலுநாள் தூதுளை கொடுக்காமல் நிறுத்தினார், ஆரசனாகிய ஆளவந்தாரும் இனி மணக்கால்நம்பி வந்தால் நம்மிடையே அழைத்து வாரும் என்றுவிண்ணபித்தார், மணக்கால்நம்பியும் நாளுநாள் கழித்தவாரே அரசவைக்கு வர அவரை ஆளவந்தாரிடம் அழைத்துச்செல்கிறார்கள், ஆளவந்தாரும் நீர் இத்தனை நாளும் நமக்கு தூதுளை கொண்டு இடுவது எதற்காக? உமக்கு அர்த்தம் (பணம்) எதுவும் தேவையா என்ன ?நம்பியும் நமக்கு இவை ஒன்றும் வேண்டா, உங்களுடைய முன்னோர்கள் தேடின அர்த்தமிருக்கிறது’ அது கிடக்கிறவிடமும் நான் அறிவேன் அதை நீர் எடுத்துக்கொள்ளும் வரை எந்த தடையில்லாமல் நான் இந்த ராஜசபைக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்க அரசனும் கட்டளையிடுகிறான், நம்பியும் அன்று முதல் சீதையின் (செம்மைபொருள்)பதினெட்டு அத்தாயமும் அருளிச்செய்ய ஆளவந்தார்க்கு ஆர்த்தி தலையெடுத்த தசையிலே சரமஸ்லோகார்த்தத்தை அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்ட ஆளவந்தாரும் நெல்லுக்குப் பால்கட்டகட்ட தலைவணங்குமாபோலே ஸரணுகதி நெஞ்சிலே படபட ஸம்ஸாரவிஷயத்திலே அருசிபிறந்தவாரே மணக்கால்நம்பி அவரைக்கூட்டிக்கொண்டு திருவரங்குபெருநகரை அடைந்து பெரியபெருமானை

காண்பித்து இதுதான் உங்கள் மூதாதையர் தேடிவைத்த மஹாநிதி இதுகாணும் என்று சொல்ல ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளுடைய முடிவில்லாத நீலமேனியை ஸேவித்து பலபகலும் வீனாகபோயினவென்று அழுது அஞ்சி ராஜ்யபரிபாலனத்தை விட்டு பெரியபெருமாள் திருவடிபாரத்திலே இருந்து கைநங்கர்யத்தை நிர்வஹித்தார்,

இங்கு ஆச்சார்யனான மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாரைத்தேடிச்சென்று சிஷ்யனாக்கி ஸ்ரீவைஷ்ணவத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்,

4. ஆளவந்தார்,

ஆளவந்தார் திருவந்தப்புரம் ஸேவிக்கவேண்டியிருந்ததால் பெரியபெருமாள் ஸேவித்து அவரநுமதிக்கொண்டு புறப்பட மடத்துக்குக்காவலாக தெய்வவாரியாண்டானை நியமித்து திருவந்தப்புரம் சென்றார், தெய்வவாரியாண்டான் ஆளவந்தாரை பிரிந்தவிடத்தில் திருமேனி முடியாமல் போக வைத்யரை அழைத்து வந்து பரிசோதித்தபோது அவருடைய உடம்பில் நோய் ஏதுமில்லை அவர்க்கு பிடித்த விஷயம் எது என்று கேட்டு செய்தால் போதும் என்று வைத்யர் சொல்ல மடத்து சிஷ்யர்களும் அவரிடம் கேட்க அவரும் எனக்கு பிடித்த விஷயம் ஆளவந்தர் விஷயமொழிய வேறொரு விஷயமுண்டோ என்று அருளிச்செய்ய நானுக்கொருநாள் மெலிந்திருந்தமையால் நடக்கமுடியாமல் இருந்த இவரை பல்லக்கில் திருவந்தப்புரம் கொண்டு செல்ல ஆச்சார்யனை காணப்போகிறோம் என்ற நினைவு வந்தவுடனே திருமேனிவாட்டம் தீர்ந்து பின்பு நடக்கவல்லவராய் வருகிறவளவிலே ஆளவந்தாரும் திருவந்தப்புரத்தினின்று மீண்டும் எழுந்துவருகிறதிசையிலே தெய்வவாரியாண்டானும் ஆளவந்தாரை ஸேவித்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்து கிடக்கு மற்ற சிஷ்யர்களும் (ராமனைபிரியாத லக்ஷ்மணன் நிலை இவர்க்கு உண்டாய்த்து) என்று விண்ணப்பித்தார்கள், ஆளவந்தாரும் இவரை எடுத்து மிகவும் மெலிந்தீரே என்று முதுகு தடவிவிட்டு திருவந்தப்புரத்திருக்கோபுரம் அதோ தோன்றுகிறது அங்கே போய் பொருமானை ஸேவித்துவாரும் என்று கூற அவரும் என்னுடைய திருவந்தப்புரம் எதிரே வந்தது என்று ஆச்சார்யனான ஆளவந்தாரைக்காட்ட விசேஷாதிகாரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக்கொண்டு மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளிப்பெரியபெருமானை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்,

ஆச்சார்யனை பிரிந்த சிஷ்யரின் நிலையை காணமுடிகிறது,

5. ஆளவந்தார்- மாறனேர்நம்பி

ஆளவந்தார்க்கு ராஜபிளவு என்கிற நோவு முதுகிலே சாத்தியிருந்தது, இறுதி காலத்தில் இந்த நோவை வாங்கிக்கொள்ளார் யார் என்று கோஷ்டியிலே வினவ மாறனேர் நம்பி என்ற சிஷ்யர் ஆச்சார்யன்பிரசாதமாக வாங்கிக்கொண்டார், ஆளவந்தார் பரமபதத்துக்கு எழுந்தருள்கிற நிலையில் பெரியநம்பி ஸ்வாமியை அழைத்து மாறனேர் நம்பியைக் காட்டி இவரை

ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே காட்டிவிடாதியும் என்று கூறினார், பெரியநம்பி ஸ்வாமியும் அதிகாலையில் எழுந்திருந்து ஊரில் யாவர்க்கும் தெரியாமல் அவர் ஒதுக்குப்புறமாக இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று அவர்க்கு வேண்டிய கைநகர்யங்கள் எல்லாம் செய்து மீண்டும் திருமானிகைக்கு எழுந்தருள்வார், இப்படி நடக்கும் நாளில் இது ஊர்க்கு தெரியவர பெரியநம்பி ஸ்வாமியை ஊரைவிட்டு ஒதுக்கிவைத்தனர் (தாழ்ந்த குலத்துவீட்டுக்குச் சென்றுவந்ததால்) பெரியபெருமாள் சித்திரை ப்ரம்மோற்சவத்தில் திருத்தேர் பெரியநம்பிஸ்வாமி திருமானிகை முன்பு வரும்போது பெரியநம்பிஸ்வாமி திருக்குமாரத்தி அத்துழாய் பெருமானிடம் அடியேன் தகப்பனார் செய்தது தவறா? ஸம்ப்ரதாய விருத்தமா? என்று கேட்க திருத்தேரும் பெரியநம்பி ஸ்வாமி திருமானிகை முன்பு நின்றுவிட்டது, அர்ச்சக முகநே பெருமாள் பெரியநம்பி ஸ்வாமிக்கு மாலைபிரசாதங்கள், தீர்த்த சடகோபம் ஸாதித்து பெரியநம்பி ஸ்வாமி செய்தது சிறந்த கைநகர்யமே என்று நிருபித்தார், இன்றும் திருவரங்கத்தில் பெரியநம்பி ஸ்வாமி திருமானிகை முன்புதான் சித்திரைதிருத்தேர் நிலைஉள்ளது,

ஆச்சார்யன் நோவை சிஷ்யன் பிரசாதமாக பெற்றுக்கொள்வதும், ஆவர்க்கு பெரியநம்பி ஸ்வாமி கைநகர்யம் செய்வதும் இங்கு காட்டப்படுகிறது,

உடையவர்-திருக்கச்சிநம்பிகள்

திருக்கச்சிநம்பிஸ்வாமி காஞ்சி வரதராஜனுக்கு திருவாலவட்டம் (விசிறி) கைநகர்யம் செய்து வரும் வேலையில் இராமானுஜரும் திருமஞ்சன தீர்த்த கைநகர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார், திருக்கச்சிநம்பிஸ்வாமியின் கைநகர்ய நிஷ்டையைப்பார்த்து அவர் வைசியகுலம் என்று பாராமல் தேவரீர் அடியேனுக்கு ஆச்சார்யனாகவேண்டும் என்று வேண்டினார், லோகவிஷயங்களை கருத்தில்கொண்டு அவரும் இசைவுதெரிவிக்காமல் இருந்தார். அவரிடமிருந்து எதையாவது பெறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இராமானுஜரும் தன்னுடைய குடிசைக்கு எழுந்தருளி ப்ரசாதம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று விண்ணப்பிக்க திருக்கச்சிநம்பியும் அதற்கு இசைவுதெரிவித்தார், நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பிமடத்தை நோக்கி மேற்கே எழுந்தருளினார், அதற்கு முன்னே நம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டுப் பெருமானையும் ஸேவித்து மற்றொரு திருவீதியாலே இளையாழ்வார் திருமானிகையிலே எழுந்தருளி திருவாலவட்ட கைநகர்யத்துக்கு உதவப்போக வேணும் என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார், அநந்தரம் இளையாழ்வார் தேவிகளும் அவர் அமுது செய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக் கோமயத்தாலே ஸ்த த்தி பண்ணித் தெளித்துத்தாமும் நீராடி நிற்கிறவளவிலே இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக் காணாமல் மீண்டும் எழுந்தருளி தேவிகள் நீராடினபடியைக் கண்டு இதென்? என்று வினவினார் (இராமானுஜரும் திருக்கச்சிநம்பி அமுதுசெய்த பிரசாதத்தை தாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார், ஆனால் இராமானுசர் தேவிகள் நம்பி அமுதுசெய்த இலையை கோலாலேதள்ளி கோமியத்தாலே ஸ்தலஸீத்திபண்ணி தாமும் நீராடினால், இவரும் அவளைப்பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும் கோபித்துத்தாம் நினைத்தது அவர்

ப்ராமணர் அல்லாவிட்டாலும் அவர்பண்ணும் கைந்கர்யத்தாலே அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவராகையாலே அவருடைய ஸம்பந்தம் வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். இராமானுஜர் மீண்டும் திருக்கச்சிநம்பிகளை ஸேவித்து அடியேன் சில நனைவுகள் நினைத்திருந்தேன் அவை எவை என்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கேட்டு சொல்லவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தார், பெருமாள் அன்று இரவு நம்பிகளைப் பார்த்து ஏதோ நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லுவான் போலேயிருந்தீரே என்று திருவுள்ளமருள நம்பிகளும் “இளையாழ்வார் சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன் அவை எவை” என்று தேவரீடம்கேட்கச்சொன்னார் என்றார், பெருமாளும் பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பது,” பரத்வம் நாமே, அந்திம ஸ்ம்ருதி வேண்டா, உபாயமும் ப்ரபத்தியே, பேதமே தர்ஸநம், என்று பேரருளாளன் திருக்கச்சிமுலமாக வெளிப்படுத்த நம்பியும் விடிந்தவுடன் இராமானுசரை அழைத்துச் சொல்ல, இராமானுசரும் நம்பிதிருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க நம்பியும் இவர் நினைவும் பெருமாள் திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்தபடி என்! என்று மிகவும் உகந்தருளினார், இராமானுசரும் பெரியநம்பி ஸ்வாமி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து தான் தங்கியிருந்த இடத்தின் மேல்தளத்தில் பெரியநம்பி ஸ்வாமியை தங்க வைத்தார், பெரியநம்பிஸ்வாமியின் தேவிகளிடத்தில் இராமானுரின் தேவிகள் அபசாரப்பட்டமையால் பெரியநம்பி ஸ்வாமிகள் இடத்தை காலிசெய்து சென்றுவிட்டார், இராமானுஜர் தனது மனைவி திருக்கச்சிநம்பிகளிடமும் பெரியநம்பி ஸ்வாமிகளிடமும் அபசாரப்பட்டதால் இராமானுஜர் பெருமானிடம் சென்று தனக்கு காசாயம் (காவி வேஷ்டி) த்ரிதண்டம் தந்தருளவேணும் என்று ப்ரர்த்தித்தார், காஷாயம் த்ரிதண்டம் கொடுத்து இராமானுசமுனி என்ற திருநாமமும் ப்ரஸாதித்து நம்இராமானுசனை மடத்திலே வைத்துவாரும் என்று திருக்கச்சிநம்பிக்கு பெருமாள் அருளிச்செய்தார்,

ஆச்சார்யனிடமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடமும் தம் தேவிகள் அபசாரப்பட்டமையால் இராமானுசர் இல்லறத்தை வெறுத்து துறுவறம் மேற்கொண்டார்,

உடையவர்-வடுகநம்பி,

வடுகநம்பி உடையவரிடம் சிஷ்யராக இருக்கும் வேளையில் உடையவர்க்கு பால்அமுது காய்ச்சிகொண்டிருந்தார், அந்தசமயம் வீதியில் பெருமாள்புறப்பாடு வர இராமானுஜரும் வடுகா பெருமாள்ஸேவிக்க வாரும் என்று அழைக்க வடுகநம்பியோ உம்முடைய பெருமாளை ஸேவித்தால் என்னுடைய பெருமாளுக்கு பால் வத்திபோகும் என்று ஆச்சார்யனை பெருமாளாக நினைக்கக்கூடிய ஆச்சார்யநிஷ்டையில் இருந்தார், ஒரு சமயம் வெளியூர் செல்லும்போது வடுகநம்பி இராமானுஜரின் திருவாராதனப்பெருமாள் தன்னுடைய பெருமாள் என்று அனைத்தும் எடுத்துக்கொண்டு செல்லும் வழியில் இராமானுஜர் திருவாராதனம் செய்யலாம் என்று சொல்ல வடுகநம்பியோ பையிலிருந்து இராமானுஜரின் திருவடிநிலையை எடுத்து பின்பு இராமானுஜரின் பெருமாளை வெளியே எடுத்தார், உடனே இராமானுர் வடுகா! என்ன காரியம் செய்கின்றாய் பெருமாள் பக்கத்தில் என்னுடைய திருவடிநிலையை எப்படி வைக்கலாம் என்றார், உம்முடைய பெருமாள் பக்கத்தில் என்னுடைய பெருமாள் (இராமானுஜரின் திருவடி) இருக்கக்கூடாது என்றால் உம்முடைய பெருமாளை

நீர் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று ஆச்சார்யனையே பெருமாளாக பாவிக்கக்கூடிய நிலை வெளிப்படுகிறது,

ஒரு நாள் இராமானுஜர் தான் அமுதுசெய்த பிரசாதத்தை வடுகநம்பிக்கு கொடுத்தார், வடுகநம்பியும் தான் அமுதுசெய்து கையை கழுவாமல் தன் தலையில் தடவிக்கொண்டார், உடனே இராமானுஜர் வடுகா இது என்ன செயல்! கையை கழுவவேண்டும் என்றார், மறுநாள் இராமானுஜர் பெருமாள் சன்னதி பிரசாதத்தை கொடுத்தார், வடுகநம்பி அதை அமுதுசெய்து உடனே கையை கழுவி விட்டார், வடுக இது ஏன் செய்தீர் என்ற கேட்க தேவரீர் நேற்றுதானே கையை கழுவ வேண்டும் என்று சொன்னீர் என்று சொல்ல இராமானுஜரும் வடுகா உம்மிடம் நாம் தோற்றோம் என்றார், இவ்வாறாக அவருடைய ஆச்சார்யபக்தி வெளிப்படுகிறது,

உடையவர் --யாதவப்பிரகாசர்

இராமானுஜர் தன்னுடைய கல்வியை யாதவப்பிரகாசர் என்ற ஆசிரியரிடம் கற்றார், அவர் தவறாக சில அர்த்தம் சொல்ல இராமானுஜர் சில விஷேச அர்த்தங்களை சொன்னார், அது பொறுக்காத யாதவப்பிரகாசர் இராமானுஜரை கொலை செய்ய திட்டமிட்டார், காஞ்சி வரதராஜன் திட்டத்தை முறையடித்து அவரை காப்பாற்றினார், பின்பு சில காலம் கழித்து யாதவப்பிரகாசர் மனம் தெழிந்து இராமானுஜர் திருவடியில் தண்டன் சமர்பித்து இராமானுஜர் சிஷ்யரானார்,

இராமானுசர் -- திருக்கோட்டியூர்நம்பி

இராமானுஜர் திருக்கோட்டியூர் சென்று நம்பி திருமாளிகை எதுவென்று? அந்நுள்ளாரை கேட்க நம்பி திருமாளிகையை நோக்கி அந்நுள்ளார் கையை காண்பிக்க அந்த நிமிடமே அத்திக்கு நோக்கி தண்டன் சமர்பித்தார், நம்பி திருமாளிகை சென்று நம்பிகளிடம் தண்டன் சமர்ப்பித்து அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்கள் ஸாதிக்கவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் முகநுகொடாமையாலே இராமானுஜர் மீண்டும் திருவரங்கம் வந்தார், நம்பிகளும் திருவரங்கம் வந்து பெருமாளை ஸேவிக்க, பெருமானும் அர்ச்சகமுகநே நம் இராமானுசனுக்கு ரஹஸ்யவிஷயங்களை ஸாதிக்கவும் என்று சொல்ல நம்பிகளும் இராமானுஜரை ஊரேறவாரும் என்ற அருளிச்செய்தார், உடனே இராமானுஜரும் திருக்கோட்டியூர் செல்ல நம்பியும் இன்னொருமுறை வாரும் , என்று இப்படியாக பதினெட்டு முறை இராமானுஜர் திருக்கோட்டியூர் வந்து சென்றார், அவ்வூர் மக்களும் இராமானுஜரிடம் இப்படி அடிக்கடி இங்கு வந்து போகிறீரே இங்கு ஏதேனும் விசேஷமான விஷயங்கள் கிடைப்பதனால் தான் நீர் இங்கு வருகிறீர், அப்படி விசேஷமான பொருள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் அதை எங்களுக்கு தந்தருளவேணும் என்று ப்ராத்திக்க அவரும் இசைந்தார், இறுதியில் இராமானுஜரின் வைராக்யத்தைப்பார்த்து நம்பிகளும் ரகஸ்யவிசேஷங்களை யாருக்கும் சொல்லாதீரும் என்று ஸாதித்தார், இவர் ஏற்கனவே அவ்வூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வாக்கு கொடுத்தமையால் ஆசையுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே ஸாதித்தார், உடனே திருக்கோட்டியூர் நம்பி இராமானுஜரை அழைத்து யாருக்கும் சொல்லாதே என்று கூறியும் ஸாதித்தது ஏன்? என்று கேட்க

இராமானுஜரும் தங்களின் ஆசியுடன் தங்கள் திருவடியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸாதித்தேன் என்று இராமானுஜரும் கூற நம்பிகளோ நம் வாக்கு மீறி ஸாதித்ததால் என்ன கிடைக்கும் என்று தெரியுமா? என்ன இராமானுஜரும் அடியேனுக்கு நரகமே சித்திக்கும் , ஆனால் மற்றணைவர்க்கும் தங்கள் திருவடிபலத்தால் மோட்கூமே கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் ஸாதித்தேன் என்று கூற, நம்பியும் இந்த பரமக்ருபை நமக்கு தோன்றவில்லையே என்று கூறி வாரும் எம்பெருமானாரே என்று இராமானுஜரை அழைத்து இனிமேல் இந்த தர்ஸனம் எம்பெருமானார் தர்ஸநம் என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்தார், **இங்கு ஆச்சார்யனான எம்பெருமானாரின் பரமக்ருபை வெளிப்படுகிறது.**

திருக்கோட்டியூர் நம்பி— எம்பெருமானார்,

இராமானுஜர் தினமும் ஏழகம் மாதுகரம் (பிட்கூயாத்தரை) பண்ணிக்கொண்டு போகும்போது ஒருவர் தன் மனைவியிடம் இராமானுஜர்க்கு விஷம் கலந்த உணவை கொடுக்கும்படி நிர்பந்திக்க, அவளும் மனம்கலங்கி நிர்பந்தத்தை மீறமுடியாமல் பிட்கூயிடும்போது அதைகுறிப்பால் இராமானுஜர்க்கு உணர்த்திவிட்டால், இராமானுஜர் அந்த உணவை காவிரியில் கொட்டிவிட அதை சாப்பிட்ட மீன்கள் இறந்துவிட அதை பார்த்த இராமானுசர் , உபவாஸம் இருக்க இந்த விஷயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கு தெரியவர நம்பியும் உடனே திருவரங்கம் வர இராமானுஜர் , சிஷ்யர்களுடன் காவிரி கரையில் திருக்கோட்டியூர் நம்பியை எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி காவிரி மணலில் தண்டன்சமர்பிக்கிறார், திருக்கோட்டியூர்நம்பியும் எழுந்தருளும் என்று சொல்லாமையாலே இராமானுஜரும் கொதிக்கும் மணலில் தண்டன் சமர்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார், சிஷ்யர்களில் ஒருவரான கிடாம்பியாச்சான் கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகவிடுவார்களோ இதுதான் ஆச்சார்ய சிஷ்ய லக்ஷணமோ என்று பரிந்துதுடிக்க, திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் உம்மைமாதிரி ஆச்சார்ய அபிமானமுள்ள சிஷ்யரைதான் தேடினேன் என்று கூறி இனிமேல் நீரே திருமடப்பள்ளி கைந்கர்யத்தை எடுத்து நடத்தி இராமானுஜர்க்கு தளிகை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று நியமித்தார்,

இங்கு சிஷ்யனாகிய இராமானுஜர் பட்டினி கிடப்பதை பொறுக்காத

ஆச்சார்யன் நிலையும் ஆச்சார்யனாகிய இராமானுஜர் வெயிலில் கிடப்பதை பொறுக்காத சிஷ்யர் நிலையும் வெளிப்படுகிறது,

நஞ்ஜீயர் —நம்பிள்ளை

நஞ்ஜீயர் திருவாய்மொழிக்கு அவருடைய ஆச்சார்யனான பட்டர் நல்லருளால் ஒன்பதினாயிரம் வ்யாக்யானம் செய்தார், அதை அழகாக பட்டோலைபடுத்த வல்லார் யார்? என்று கோஷ்டியில் வினவ சிஷ்யர்கள் வரதராஜரை சொல்ல நஞ்ஜீயரும் வரதராஜரிடம் ஒப்படைக்க அவரும் அடியேன் ஊரில் இருந்து எழுதிக்கொண்டு வருகிறேன் என்று காவிரி ஆற்றை தாண்டிசெல்லும்போது திடீரென்று வெள்ளம் வந்து க்ரந்தங்களை அடித்துச்சென்றுவிட்டது, வரதராஜரும் மிகவும் கலங்கினார், ஆச்சார்யன் ஏற்கனவே ஸாதித்தவிஷயங்களைநெஞ்சில் தேக்கி அதைக்கொண்டு விசேஷ ஆர்த்தங்களால் க்ரந்தம் பண்ணி ஆச்சார்யன் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்தார், ஜீயரும் ஸ்ரீகோஸத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தவளவிலே தாம் அருளிச்செய்த கட்டளையாயிருக்கச் செய்தேயும் அநேக விசேஷ ழர்த்தங்கள் எழுதியிருக்கையாலே அதைக்கண்டு

மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்தருளி வரதராஜரைப்பார்த்து “இதுமிகவும் நன்றாயிருக்கிறதென்? என்று கேட்க” பயப்பட்டு ஒன்றும் விண்ணப்பம் செய்யாதிருக்க சீயரும் நீர் பயப்படவேண்டா உண்மையைச்சொல்லும் என்ன வரதராஜரும் சீயா! திருக்காவேரியில் திடிரென்று வெள்ளம் வந்தவாறே அடியேன் தலையில் இருந்த பட்டோலையெல்லாம் அடித்துச்சென்ற நிலையில் ஏற்கனவே தேவரீர் ஒரு முறை ஸாதித்த விஷயங்கள் எல்லாம் நெஞ்சிலே வைத்துக்கொண்டு தேவரீர் கட்டளையிலே எழுதினேன் என்று விண்ணப்பம்செய்ய நஞ்சீயரும் இவருடைய புத்திவிசேஷமிருந்தபடி என்தான்! என்று மிகவும் திருவுள்ளமுகந்தருளி வரதராஜரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு இவர் நம்முடையபிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர் என்று திருநாமம்சாத்தி தம்முடைய ஸந்நிதியிலே அரைகூணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்,

ஆச்சார்யன் க்ருபையாலே ஸகலவிசேஷ அர்த்தங்களையும் கொண்டு க்ரந்தம் ஸாதிக்கமுடிந்தது என்பது தெரிகிறது,

நம்பிள்ளை — வடக்குதிருவீதிபிள்ளை

நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர் வடக்குதிருவீதிப்பிள்ளை,
ஆச்சார்ய கைந்கர்யமே பொழுதுபோக்காக கொண்டிருந்தார், ஒரு நாள் வடக்குதிருவீதிப்பிள்ளை திருத்தாயார் ஆச்சார்யனான நம்பிள்ளையிடம் வடக்குதிருவீதிப்பிள்ளைக்கு கைந்கர்யத்துக்காக குழந்தைபேறு இல்லையே என்று விணவ ஆச்சார்யனும் வடக்குதிருவீதிப்பிள்ளையின் தேவியை அழைத்து க்ருபாகடாகும் பண்ணியதால் ஆச்சார்யன் க்ருபையாலே பிள்ளைலோகாச்சார்யார் அழகியமணவாளபெருமாள்நாயனார் ஆகிய இருவரும் அவதரித்தார்கள், இருவரும் நைஷ்டிகப்ரமசார்யராக கைந்கர்யத்துக்காகவே வாழ்ந்தார்கள்,

